



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona



Testimonis de la resurrecció



Stette in mezzo a loro (Ell es va quedar al mig d'ells), 2014. Aquarel·la de Maria Cavazzini Fortini

Avui és Pasqua de Resurrecció. Cantem a plena veu ¡Al·leluia! Sí, celebrem el triomf de Crist sobre la mort i el pecat. Celebrem la nostra salvació.

Expliquen d'un famós savi alemany que, havent d'ampliar el seu gabinet d'investigacions, va llogar una casa al costat d'un convent de carmelites. I va pensar: «Quina meravella, aquí tindrè un silenci permanent!». Van passar els dies i va comprovar que, efectivament, el silenci envoltava la casa, excepte a les hores d'esbarjo. Llavors, al pati veí esclataven sortidors de rialles, unes riallades transparents, una deu inexaurible d'alegria.

I era un pou que s'escolava per portes i finestres. Un goig que perseguia l'investigador per molt que tanqués els finestrons. Per què reien aquelles monges? De què reien? Aquestes preguntes intrigaven l'investigador. Tant, que la curiositat el va empènyer a conèixer la vida d'aquelles religioses. De què reien si eren pobres? Per què eren tan felices si res del que alegre aquest món era seu? Com podien omplir-los la pregà-

ria, el silenci? Tant valia la simple amistat? Què hi havia al fons dels seus ulls que els feia brillar d'aquella manera?

Aquell savi alemany no tenia fe. No podia entendre que allò que per ell era una pura ficció, purs somnis sense sentit, omplís una ànima. Menys encara que pogués alegrar-la fins a aquest extrem.

I va començar a obsessionar-se. Va començar a sentir-se envoltat d'onades de rialles, que ara escoltava a totes hores. I li va néixer a l'ànima una enveja que no es decidia a confessar-se a si mateix. Devia haver-hi *alguna cosa* que ell no entenia, un misteri que el desbordava. Aquelles dones, pensava, no coneixien l'amor, ni el luxe, ni el plaer, ni la diversió. Què tenien si no podien ser una altra cosa que una acumulació de solituds?

Un dia es va decidir a parlar amb la priora, i aquesta li va donar una sola raó:

—És que som esposes de Crist.
—Però —va argüir el científic— Crist va morir fa dos mil anys.

Llavors va créixer el somriure de la religiosa i el savi va tornar a veure en

els seus ulls aquella brillantor que tant l'intrigava.

—S'equivoca —va dir la religiosa—; el que va passar fa dos mil anys va ser que, vencent la mort, va ressuscitar.

—I per això són felices?

—Sí. Nosaltres som testimonis de la seva resurrecció.

Em pregunto ara, després de llegir aquesta preciosa narració, quants cristians s'adonen que aquest és el seu *offici*, que aquesta és la tasca que els van encomanar el dia del baptisme: ser testimonis de la resurrecció. Un veritable cristià no perd l'alegria ni l'esperança. Sap que Crist, el seu Déu i Senyor, el seu Amic i Germà, viu i l'estima. ¿No va ser aquesta certesa la que va fer desbordar d'alegria Maria Magdalena, Tomàs el Bessó, els dos d'Emmaús, Pere...?

Aquest temps de Pasqua hauria de ser la gran ocasió per fer el repàs de la infinita sèrie d'alegries que amb prou feines gaudim. Hauria de ser el temps de descobrir, i d'assaborir internament, que:

- Som felices perquè hem estat cridats a la vida
- Som felices perquè hem estat cridats a la fe
- Som felices perquè Déu ens ha estimat el primer
- Som felices perquè nosaltres també l'estimem
- Som felices perquè el dolor és camí de resurrecció
- Som felices perquè Déu perdona els nostres pecats
- Som felices perquè els nostres noms estan escrits al Regne del cel
- Som felices perquè el Regne és ja dins nostre
- Som felices perquè som tots germans
- Som felices perquè Ell ens ha nomenat testimonis de la seva joia.

Visquem, amb humilitat i sense complexos, la joia pasqual, regal del Ressuscitat. Transmetem la joia i la pau al nostre voltant.

Bona Pasqua de Resurrecció!

ENTREVISTA

Córrer amb causa



ESTHER RIBAS

Entrecultures és una ONG de desenvolupament promoguda per la Companyia de Jesús, que aposta per la transformació social des de l'educació. «Defensem el dret a l'educació de qualitat de tots i totes i volem aconseguir que ens corresponsabilitzem amb la realitat del món», afirma l'Esther Ribas, responsable de la nova delegació d'Entrecultures a Barcelona, on des de fa un any hi treballen deu voluntaris. El diumenge 15 d'abril organitzen una cursa solidària —es pot fer caminant— (www.correrperunacausa.org), per mitjà de la qual es pot contribuir a l'escolarització d'un miler d'infants al camp de refugiats de Maban, al Sudan del Sud.

Com podem fer un món més just i desenvolupat?

En primer lloc, hem de ser lúcids per veure la realitat injusta d'aquest món, enèrgics per indignar-nos i valents per actuar. Per a nosaltres l'educació és motor de canvi i justícia social i és l'eina més poderosa per combatre les desigualtats.

Què cal fer amb infants i joves perquè acabem construït una societat millor?

Cal educar la mirada global dels joves perquè es preguntin per la justícia i siguin agents de canvi d'aquest món tan desigual. Per això elaborem materials didàctics i oferim serveis educatius i diverses iniciatives per a les escoles que vulguin treballar aquestes qüestions amb el seu alumnat.

Què feu des d'Entrecultures per arribar a aconseguir-ho?

Treballem els valors universals amb infants i joves, per aconseguir una transformació social. I també col·laborem amb els nostres dos socis institucionals, la xarxa educativa Fe y Alegría i el Servei Jesuïta als Refugiats, per impulsar projectes educatius a quaranta-un països d'arreu del món.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Matrimonis en equip

Hora de despatx parroquial. Un jove rector rep els pares d'un dels infants de la catequesi. La conversa evoluciona cap a les dificultats i interrogants que l'educació cristiana dels fills comporta. Ahir, manifesten la seva inquietud per oferir un testimoni de vida personal i matrimonial que ajudi els seus fills a créixer harmònicament en la fe i, també, humanament. El mossèn els comenta que dos matrimonis de la parròquia li han manifestat aquests mateixos neguits. Els suggereix que considerin la possibilitat de formar un grup amb aquests dos matrimonis —ell també els acompanyaria— per abordar, des d'una perspectiva evangèlica, els temes que els inquieten i els són comuns.

No proposa cap cosa estranya ni difícil. Aquests equips de matrimonis tenen una llarga tradició en l'església contemporània. Són grups de vivència de fe comunitària, de matrimonis i sacerdot. Alguns es creen tot just noucasats, d'altres amb una experiència matrimonial ja consolidada. Moviment laical en el qual desitgen viure la seva fe com a laics casats, acompanyats d'un sacerdot, el consiliari. Estès per tot el món, el seu carisma és fomentar i desenvolupar l'espiritualitat conjugal. «En tant

que moviment de formació espiritual i d'ajuda, els Equips de la Mare de Déu ajuden els seus membres a progressar en l'amor a Déu i en l'amor al próisme; recorren a l'ajuda mútua fraterna perquè els seus membres puguin assumir, personalment o com a parella, les condicions concretes de la seva vida conjugal, familiar, professional i social, segons la voluntat de Déu; els equips estimulen els matrimonis a prendre consciència de la seva missió evangelitzadora a l'Església i en el món» (Estatuts, art. 3).

Un moviment amb història i capacitat d'adaptació al context i a les circumstàncies dels temps. Molts hi han trobat un camí de creixement personal i de parella, uns referents espirituals i vitals que han contribuït a donar sentit a les seves vides. Obert als que ara s'acosten al sagrament del matrimoni i que poden aportar-hi saba nova. No serà endebades. «Tot això és en bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies feta a la seva glòria» (2Co 4,15). Els referents, l'espiritualitat, el compromís i l'eclesialitat del moviment s'ho valen. És un tema per pensar-hi.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un cielo nuevo y una tierra nueva

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

¡Jesús está vivo! Al contemplar y felicitar hoy al Señor resucitado, resuenan en nosotros las palabras del profeta Isaías, expresión de la alegría y del amor del Señor: «Sí, yo voy a crear un cielo nuevo y una tierra nueva. Se regocijarán y se alegrarán para siempre por lo que yo voy a crear... Yo estaré gozoso a causa de mi pueblo» (cfr. 65, 17-21).

Recibimos el don del cielo nuevo y de la tierra nueva, en el que unimos nuestro gozo al gozo del Señor y exclamamos: «Este es el día que hizo el Señor» (Sl 117). En el Espíritu de Cristo resucitado, como dirigidas a cada uno de nosotros, acogemos las palabras del Pa-

pa a los jóvenes del 4 de abril de 2013, a los pocos días de su elección como pontífice: «Llebad adelante esta certeza: el Señor está vivo y camina junto a nosotros en la vida. ¡Esta es vuestra misión! Esto nos dará esperanza, dará esperanza a ese mundo un poco envejecido por las guerras, el mal, el pecado. ¡Adelante jóvenes!»

Con la mirada puesta en el Señor resucitado, respondiendo con nuestra vida al don de una tierra nueva y un cielo nuevo, oímos las palabras del Papa: «¡Adelante!»

Nos acogemos a Nuestra Señora de la Alegría al proclamar ante el mundo: «¡Jesús vive para siempre!»

Lectures de la missa diària i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR). Santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

4. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. □ Dijous [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prevere dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Divendres [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ † Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.) [Ac 4,32-35 / Sl 117 / 1Jn 5, 1-6 / Jn 20,19-31]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.



Intencions del Sant Pare per al mes d'abril

Perquè aquells que tenen responsabilitat en el pensament i la gestió econòmica tinguin el coratge de refutar una economia de l'exclusió i sàpiguen obrir nous camins.



PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR



COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Crist ha ressuscitat. Al·leluia!

P. JAUME SIDERA, claretià



¿Us heu fixat com Maria Magdalena arriba al sepulcre i se'n torna esverada a dir als apòstols: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat»?

Més tard hi tornarà i veurà dos àngels que li demanen què cercava. Després veu Jesús i es pensa que és l'hortolà i no el reconeix: només quan se sent cridada pel nom reacciona, reconeix Jesús i es llença als seus peus i els abraça. Ella —una dona!— serà el primer testimoni i el primer apòstol de la Resurrecció. He vist el Senyor i m'ha dit: «Pujo al meu Pare que és també el vostre Pare, al meu Déu que és també el vostre Déu.»

Pere i un altre deixeble van al sepulcre i no hi veuen cap àngel, només el llençol i el sudari... «L'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué». Cap visió ni cap aparició: només la Paraula de Jesús recordada i evocada pel fet de veure en el sepulcre la roba d'amortallar. Els *lladres* s'haurien endut la roba amb el difunt... El llençol i el sudari són els *àngels* que els donen el sentit de les Escripures: «Segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.»

La resurrecció de Jesús és cosa de fe, no pas dels sentits... En això estem al mateix nivell que Pere i l'altre deixeble: avui som aquí celebrant la Pasqua convocats per la Paraula de Crist Ressuscitat. No el veiem amb els ulls, però el sentim present en la Paraula i en la fracció del pa, com els dos deixebles d'Emmaús... Alegrem-nos-en i celebrem-ho. Al·leluia! Bona Pasqua a tothom!

* * *

El Crist en qui jo espero,
el Crist ressuscità;
camí de Galilea,
ell us precedirà.



AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Diumenge 8 (18 h). Eucaristia Divina Misericòrdia a la Parròquia de Sant Agustí.

Actes

Visita guiada a la basílica de Santa Maria de Mataró. Dissabte 14 d'abril (11 h), activitat de *Catalonia Sacra* que inclou la visita al temple, a l'espectacular

barroc de la capella dels Dolors i a la sala de juntes de la Congregació dels Dolors. Aportació: 5 euros. Més informació: t. 693 720 202. Inscripcions: reserves@cataloniasacra.cat

«Àngels o robots? Una reflexió sobre la condició humana». Cicle de confe-



rències a càrrec de Jordi Pigem, filòsof de la ciència, escriptor i guanyador del XXV Premi Joan Maragall. Dimecres 4, 11, 18 i 25 d'abril (10.30-12.15 h). Organitzat per la Fundació Joan Maragall, en col·laboració amb la Universitat de l'Experiència de la URL. A l'Ajuntament districte de l'Eixample (c/ Aragó, 328). Inscripcions: t. 934 399 459, a/e: a12@blanquerna.url.edu

«Allargament de la vida i sentit de la vida». Dia 4 d'abril: «La construcció del sentit en un context tecnològic», amb Margarita Mauri i Roger Armengol, moderat per Núria Iceta. Dia 11 d'abril: «Afrontar la mort», amb Josep Gil i Joan-Carles Mèlich, moderat per Montserrat Esquerda. Al Palau Macaya (pg. Sant Joan, 108), a les 19 h. Entrada lliure prèvia inscripció a: www.palaumacaya.com

«El remei és la concòrdia». Dis. 7 d'abril (20 h), a la pquia. Santa M. del Remei (pl. de la Concòrdia, 1 - Les Corts). Acte organitzat per e-Cristians, amb cants corals i lectures sobre la concòrdia, a càrrec d'Albert Batlle, Nuria Chinchilla, Montse Escolà, Jordi López Camps, David Mata i Margarita Mauri.

Trobada dels Amics de Sant Francesc. Dia 5 d'abril (20 h), «L'encís del Divendres Sant en el *Parsifal* de Wagner», per Maria Infiesta. Als Franciscans del c/ Santaló 80. Oberta a tothom.

Església de Sant Gaietà-P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Concerts solidaris d'abril. Div. 6 (21 h), Artgentum Vocal Ensemble. Diu. 8 (17.30 h), concert de cant amb M. Àngels Miró, soprano, i M. Teresa Monclús i Anna M. Pinto, piano. Diu. 14 (18 h), Cor Singfonia. Diu. 15 (18 h), Musical's Choir. Div. 20 (18 h), Vouth Músic Extravaganza. Diu. 22 (18 h), Orquestra Metropolitana de Barcelona, aportació mínima 5 €. Diu. 29 (18 h), Raval's Band.

«Stephen Hawking i les seves reflexions sobre Déu, el cosmos i els humans», a càrrec de David Jou. Dijous 5 d'abril (19 h), conferència amb motiu de la recent mort d'aquest científic. A l'Auditori de la FJM (c/ València 244, 1r). Entrada lliure prèvia inscripció a: t. 934 880 888 / www.fundaciojoanmaragall.org

Música barroca sacra al Palau de la Música Catalana (c/ Palau de la Música,

4-6). Dimarts 3 d'abril (20.30 h), *Gloria* i *Dixit Dominus* de Händel, per Jean-Christophe Spinosi, Ensemble Matheus i Cor de Cambra del Palau. Preus: a partir de 20 €. Informació: t. 902 442 882 / www.palaumusica.cat

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Lourdes amb les Missioneres Creuades de l'Església. Dies 28, 29 i 30 d'abril o 19, 20 i 21 de maig, des de l'escola de Santa Maria dels Apòstols (rbla. Prim, 146-152). Enguany serà un pelegrinatge especial ja que coincideix amb l'any de la canonització de la fundadora Nazaria Ignàcia March. Informació i inscripcions: t. 933 149 011; a/e: escola@smapostoles.org

Pelegrinatge a Fàtima (Portugal). Dies 13, 14 i 15 de maig, amb la parròquia de la Sagrada Família, en agraïment pel 7è aniversari de l'inici de l'Adoració a la basílica. Informació i inscripcions, fins al 28 d'abril: t. 934 366 933 / 664 720 639.



CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Testigos de la resurrección

Hoy es Pascua de Resurrección. Cantamos a plena voz ¡Aleluya! Sí, celebramos el triunfo de Cristo sobre la muerte y el pecado. Celebramos nuestra salvación.

Cuentan de un famoso sabio alemán que, al tener que ampliar su gabinete de investigaciones, fue a alquilar una casa que colindaba con un convento de carmelitas. Y pensó: «¡Qué maravilla, aquí tendré un permanente silencio!» Y, con el paso de los días, comprobó que, efectivamente, el silencio rodeaba su casa, salvo en las horas de recreo. Entonces, en el patio vecino estallaban surtidores de risa, limpias carcajadas, un brotar inextinguible de alegría. Y era un pozo que se colaba por puertas y ventanas. Un júbilo que perseguía al investigador por mucho que cerrase sus postigos. ¿Por qué se reían aquellas monjas? ¿De qué se reían? Estas preguntas intrigaban al investigador. Tanto, que la curiosidad le empujó a conocer las vidas de aquellas religiosas. ¿De qué se reían si eran pobres? ¿Por qué eran tan felices si

nada de lo que alegra a este mundo era suyo? ¿Cómo podía llenarles la oración, el silencio? ¿Tanto valía la sola amistad? ¿Qué había en el fondo de sus ojos que los hacía brillar de tal manera?

Aquel sabio alemán no tenía fe. No podía entender que aquello, que para él eran puras ficciones, puros sueños sin sentido, llenara un alma. Menos aún que pudiera alegrarla hasta tal extremo.

Y comenzó a obsesionarse. Empezó a sentirse rodeado de oleadas de risas, que ahora escuchaba a todas horas. Y en su alma nació una envidia que no se decidía a confesarse a sí mismo. Tenía que haber algo que él no entendía, un misterio que le desbordaba. Aquellas mujeres, pensaba, no conocían el amor, ni el lujo, ni el placer, ni la diversión. ¿Qué tenían si no podían ser otra cosa que una acumulación de soledades?

Un día se decidió a hablar con la priora, y ésta le dio una sola razón: —Es que somos esposas de Cristo.

—Pero —arguyó el científico— Cristo murió hace dos mil años.

Entonces creció la sonrisa de la religiosa, y el sabio volvió a ver en sus ojos aquel brillo que tanto le intrigaba.

—Se equivoca —dijo la religiosa—; lo que pasó hace dos mil años fue que, venciendo a la muerte, resucitó.

—¿Y por eso son felices?

—Sí. Nosotras somos testigos de su resurrección.

Me pregunto ahora, después de leer esta preciosa narración, cuántos cristianos se dan cuenta de que ése es su *oficio*, que ésa es la tarea que les encomendaron el día de su bautismo: ser testigos de la resurrección. Un verdadero cristiano no pierde la alegría ni la esperanza. Sabe que Cristo, su Dios y Señor, su Amigo y Hermano, vive y le ama. ¿No fue esa certeza la que hizo desbordar de alegría a María Magdalena, a Tomás apodado el Mellizo, a los dos de Emaús, a Pedro...?

Este tiempo de Pascua debería ser la gran ocasión para hacer el repaso

de la infinita serie de alegrías que apenas disfrutamos. Debería ser el tiempo de descubrir, y de saborear internamente, que:

- Somos dichosos porque fuimos llamados a la vida
- Somos dichosos porque fuimos llamados a la fe
- Somos dichosos porque Dios nos amó el primero
- Somos dichosos porque nosotros también le amamos
- Somos dichosos porque el dolor es camino de resurrección
- Somos dichosos porque Dios perdona nuestros pecados
- Somos dichosos porque nuestros nombres están escritos en el Reino de los cielos
- Somos dichosos porque el Reino está ya dentro de nosotros
- Somos dichosos porque somos todos hermanos
- Somos dichosos porque Él nos ha nombrado testigos de su gozo.

Vivamos, con humildad y sin complejos, el gozo pascual, regalo del Resucitado. Tratemos de transmitir la alegría y la paz a nuestro derredor. ¡Feliz Pascua de Resurrección!

Seguiu-nos a les xarxes socials
www.esglesiabarcelona.cat

facebook.com/EsglesiaBarcelona
@esglesiabcn